

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera, v právní věci žalobce V. I., zastoupeného Mgr. Romanem Seidlerem, advokátem v Plzni, Na Jíkalce 13, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2004, čj. OAM-4956/VL-03-K03-2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 10. 2004, čj. 6 Az 22/2004 - 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností doručenou Městskému soudu v Praze dne 7. 12. 2004 se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku městského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2004, čj. OAM-4956/VL-03-K03-2003. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím nebyl stěžovateli udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb. o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb. o Policii České republiky a zároveň bylo vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu v platném znění. Rozsudek městského soudu vycházel ze skutečnosti, že v případě žalobce nejsou splněny předpoklady ustanovení § 12 zákona o azylu, soud neshledal pochybení ani v závěru správního orgánu, že nejsou dány důvody pro udělení azylu podle § 13 a § 14 zákona o azylu, stejně jako není dána překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu. Protože městský soud důvody pro zrušení napadeného správního rozhodnutí neshledal, žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že kasační stížností napadený rozsudek byl stěžovateli doručen postupem podle ustanovení § 46 odst. 4 o. s. ř. za použití § 64 s. ř. s. dne 8. 11. 2004, a to na adresu P. 9, P. 11.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů ode dne doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, a nebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy pondělí 8. 11. 2004. Poslední den lhůty připadá na pondělí 22. 11. 2004, kdy také lhůta k podání

kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná k poštovní přepravě až dne 6. 12. 2004 tedy byla podána opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. a § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 11. května 2005

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu